తళతళ మెరుస్తున్న తన స్కూటర్ని తనివితీరా మరొక్కసారి చూసుకుని జేబురుమాలు తీసి సున్నితంగా వ్యూ మిర్రర్ తుడిచి, స్టాండు తీసి స్టార్ట్ చేసి రెండుసార్లు హారన్ మోగించాడు మోహన్. ఆ రోజు ఫిబ్రవరి 24 వ తేదీ. మోహన్ కొత్త స్కూటర్ మీద మొదటిసారి బయలుదేరబోతున్నాడు.

తార ఇంట్లోంచి కాలు బయటకి పెట్టబోయి, చటుక్కున ఆగిపోయింది. ఒక్కసారి భూమి కంపించినట్టు, నేల చీలుకుపోతున్నట్టుగా, ఇంటి కప్పు పెళ్ళలు పెళ్ళలుగా కూలి మీదపడుతున్నట్టుగా – ఆమె బాధతో మెలికలు తిరిగింది. కళ్ళు గిర్రుమని తిరిగాయి. కాళ్ళు దడదడలాడిపోయాయి. పొద్దుట నుంచీ సన్నగా బాధిస్తున్న పొత్తి కడుపులో నొప్పి, ఒక్కసారి వికృతరూపం దాల్చి, కొండ చిలువ కదిలినట్టయి, కడుపు చీల్చుకుని ఏదో ఏలియన్ బయటకొస్తున్నట్లనిపించింది. బాధతో వొళ్ళంతా చెమట ముద్దవడమే కాకుండా వెచ్చగా బట్టలన్నీ భళ్ళున తడిసిపోయాయి.

"అమ్మా...' అంటూ పెద్ద కేక పెట్టి అక్కడే కూలబడబోయి తలుపు సాయంతో నిలతొక్కుకుంది. వెనకనుండి తలుపేసుకోడానికి వచ్చిన అత్తగారు చటుక్కున పట్టుకుని "ఏమమ్మాయ్! ఏమైందీ' అంది కంగారుగా – అంతలో ఆమె పరిస్థితి గ్రహించి 'అదేమిటంటూ' గుట్టుగా పొదివి పట్టుకుని లోపలకి నడిపించుకెళ్ళింది.

ఈ హడావిడి చూసి మోహన్ స్కూటర్ స్టాండ్ వేసి లోపలికొచ్చాడు. తార హాస్పటల్ బెడ్ మీద నీరసంగా పడుకుని ఆలోచిస్తోంది. ఆమెకి బ్లీడింగ్ అవుతున్నా, బాధ తగ్గింది. గర్భం పోయినట్టేనని లేడీ డాక్టర్ ధ్రువపరిచింది. ఆ విధంగా డాక్టర్ సర్టిఫికెట్ తీసుకుని, దీనికి సెలవు కాగితం జత చేసి పంపింది ఆఫీసుకి. అబార్షన్‌కి ఇచ్చే ఆరు వారాల స్పెషల్ లీవు కోసం విపులంగా రాసి పంపింది.

సాయంత్రం అయిదు గంటలు దాటినప్పటి నుంచి భారతి ఎప్పుడొచ్చి ఆఫీసు విశేషాలు చెప్తుందా అని చూపులు గుమ్మానికి తగిలించి పడుకుంది.

రకరకాల ఆలోచనలు మనసులో సాగుతున్నాయి. జీతం డ్రా చేశారా? తను భారతికి పే ఆథరైజేషన్ ఇచ్చింది కనుక ఆమె తప్పకుండా ఆ డబ్బు ఇవ్వడానికి వస్తుంది.

తార నీరసంగా కళ్ళు మూసుకుంది. కళ్ళ ముందు ఏవేవో రూపాలు, చెవుల్లో ఏవేవో సంభాషణలు, ఆఫీసులో కూర్మారావు, రామనాథం, రంగారావు, ఒక్కొక్కసారి వాళ్ళు మాట్లాడే టొంపుమాటలు– వాళ్ళు విసిరే కామెంట్లు గుర్తుకొచ్చి బాధగా నవ్వుకుంది.

ఉద్యోగం చేస్తున్న స్త్రీల మీద ఛలోక్తులు విసరడానికి, విమర్శలు కురిపించడానికి అందరూ ముందుగానే వుంటారు.

"ఆడవాళ్ళమై పుట్టినా బాగుండేది. హాయిగా నెలల తరబడి సెలవు మీద ఫుల్ జీతం తీసుకుంటూ ఇంట్లో విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చు"–

ఆఫీసులో మెటర్నిటీ లీవు ఎవరు పెట్టినా, గర్భస్రావమై స్పెషల్ లీవు మీద ఎవరు వెళ్ళినా, ఎవరో ఒకరైనా ఈ కామెంట్ చేయకమానరు.

తారకి ఎప్పుడు పట్టిందో బాగా నిద్రపట్టేసింది. ఎనిమిది గంటలు దాటుతుండగా తార తల్లి వైదేహి అన్నం క్యారేజి పుచ్చుకొచ్చింది. తల్లిని చూడగానే తారకి ఎక్కడిదో దుఃఖం ఒక్కసారి పొంగుకొచ్చింది. వైదేహి కూతుర్ని పొదివి పట్టుకొని "ఏం లేదు. ఏముందిందులో? అంత బాధపడాల్సిందేమీ లేదు – పోతే పోయింది లే" అంటూ ఓదార్చింది.

"నువ్వెప్పుడొస్తావా అని చూస్తున్నాను" అంది కళ్ళ నీళ్ళతో తార.

"నాకు నిన్న లెటర్ అందింది. మధ్యాహ్నం బయలుదేరాను" అంటూ సముదాయించింది.

* * * *

తార ఎకనామిక్స్ ఎం.ఎ. చేసింది. అందులో గోల్డ్‌మెడల్ తీసుకుంది. కాంపిటేటివ్ టెస్టులో నెగ్గుకొచ్చింది. ఇంటర్‌వ్యూలో పక్కన పెట్టేయకుండా తండ్రి రమేష్‌బాబు బందోబస్తు చేశాడు. అందుకే తార ఇప్పుడు బంగారు బాతు. బంగారు బాతు కాబట్టే మోహన ఆర్థిక వ్యూహాలను తట్టుకుని, అతని పెళ్ళి కూతుళ్ళ ఎంపికలో నెగ్గుకొచ్చి అతని భార్య అయింది.

భారతి వస్తూనే "సారీ తారా! నిన్న రాలేకపోయాను. మా చంటి వాడికి ఉదయమే కొంచెం జ్వరం తగిలింది. మధ్యాహ్నం మరీ ఎక్కువైందని ఫోను వస్తే వెళ్ళిపోయాను. అయినా మోహన్ వచ్చి నీ సేలరీ తీసుకెళ్ళారు కదాని, ఈ రోజు రావచ్చులే అనుకున్నా" అంది.

సైలెన్సర్ అమర్చిన పిస్తోలు గుండు నిశ్శబ్దంగా గుండెల్లో దూరినట్టయింది తారకి. పైకి వినిపించనంత మాత్రాన బుల్లెట్ తక్కువ బాధేం పెట్టదు. భారతి రాలేకపోయినందుకేం బాధ లేదు గానీ తన జీతం తీసుకున్న మోహన్ కనీసం రాత్రయినా ఒక్కసారి ఆస్పత్రికొచ్చి తనకి కనిపించలేదని విపరీతమైన బాధ గుండెలంతా నిండిపోయింది.

"ఎప్పుడెళ్ళిపోతున్నావ్" అంది భారతి.

"ఈ రోజు సాయంత్రం – అంటే మరో గంటలో"

"అయితే సర్లేగాని నేను శలవు పెట్టాను. వెల్లాళ్ళు"–

"అబ్బ. ఎందుకు?"

"మా అన్నయ్య రమ్మని రెండేళ్ళ నుంచి గొడవ–'

"హాయిగా వెళ్ళిరా"

"ఇదిగో నీ పే స్లిప్ – మరి నేవెళ్తానింక" అంటూ భారతి వెళ్ళిపోయింది.

భారతి వెళ్ళిపోయాక, విచిత్రమైన అవమానంతో కూడిన గుబులు తార మనసంతా కమ్ముకుంది.

* * * *

ఏమిటీ? ప్రతీ చిన్నదానికీ రాద్ధాంతం చేస్తావు? ఏం? నీ జీతం నేవెళ్ళి తీసుకుంటే తప్పా? నీకేమైనా నామోషీయా అన్నాడు చిరచిరలాడుతూ మోహన్.

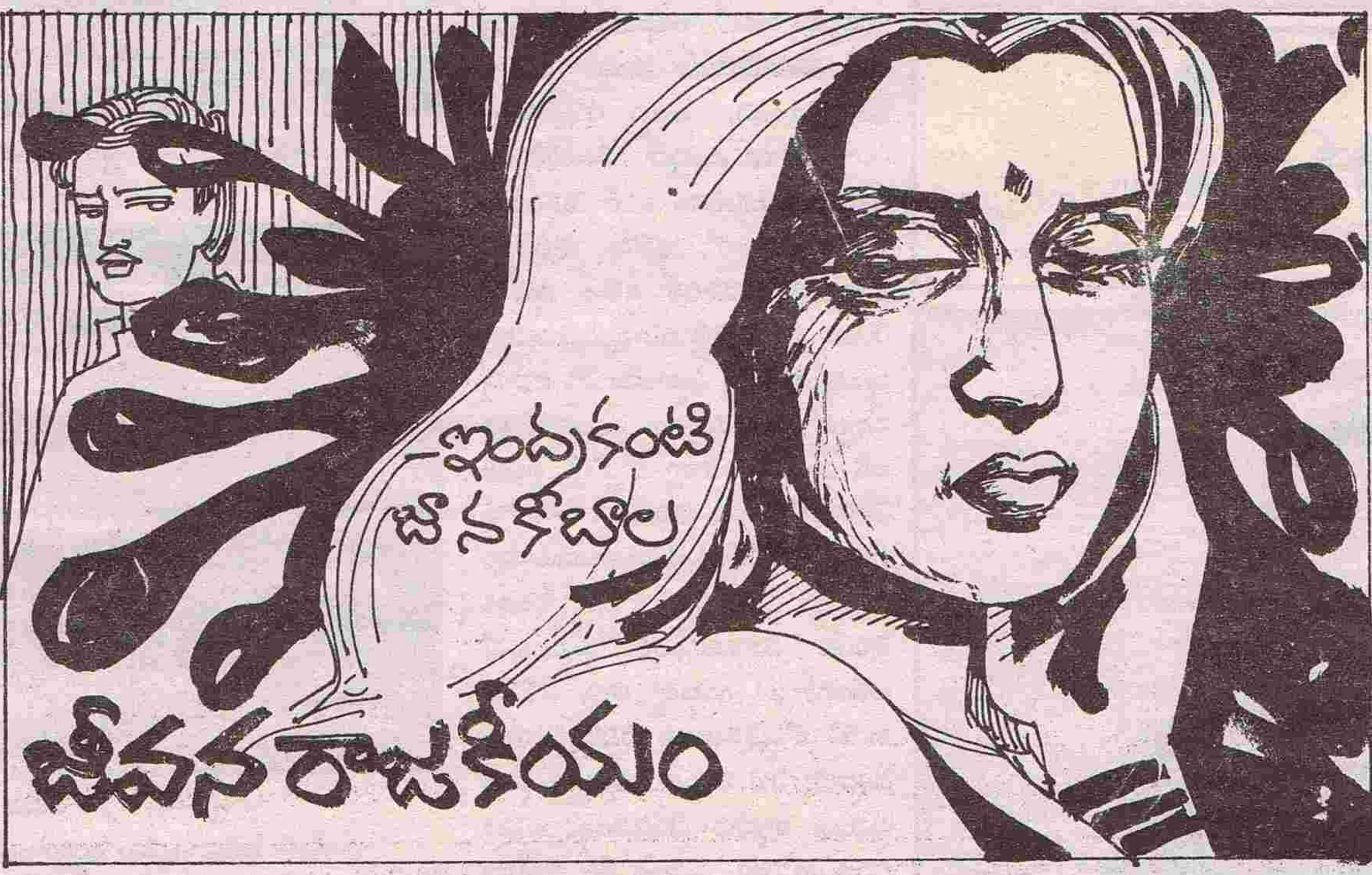

"నాకొక్కమాట చెప్పాలి కదా!"

"ఇప్పుడు చెప్తున్నాను కదా!"

"ఏమిటీ? ఇప్పుడా? నేనడిగాక, ఇంత విష్టూరం పద్దాక" అంది చిరాకుగా–

"భార్యాభర్తల మధ్య ఆ మాత్రం Understanding వుండకపోతే కష్టం" అన్నాడు.

"నేనూ అదే అంటున్నా" అంది కఠినంగా–

మోహన్ మరేం మాట్లాడలేదు. ఆ రోజు తన తల్లిని హాస్పిటల్‌కి బండి మీద దింపి, లోపలికి రాకుండా వెళ్ళిపోయి, ఇప్పుడేదో కథలు, కబుర్లు చెప్తున్నాడని తారకి ఉక్రోషంగా, కోపంగా వుంది.

పరిస్థితి గ్రహించిన వైదేవి కూతుర్నే కేకలేసింది. అతనికేదో పనుందని, మళ్ళీ లోపలికొస్తే ఆలస్యమవుతుందని వెళ్ళాడే – ఇప్పుడేమైందనీ గొడవా అంటూ అల్లుణ్నే సమర్థించింది.

* * * *

లీవు పూర్తవుగానే తార ఆఫీసుకెళ్ళడం మొదలు పెట్టింది. తన సీటులో పని నిలవ పడి పోయిందని, ఆఫీసు టైము అయ్యాక కూడా చేయడం ప్రారంభించింది.

ఆ రోజు ఒళ్ళు భారంగా ఏలాగో అనిపిస్తూంటే లెక్కలు చూసుకుంది – పీరియడ్స్ రాలేదని గ్రహించి ఎందుకా అని ఆలోచనలో పడింది. అత్తగారితో అదే మాట అంది.

"ఆ... మొన్నటి దాకా చాలా బ్లడ్ పోయింది. కదా – కొన్నాళ్ళు ఆగుతుంది. భయం లేదులే" అందామె. నిజమే కదా అని పూరుకుంది. రెండు నెలలు దాటి పోతుంటే వంట్లో భారం ఆమెకి అనుమానం కలిగించి లేడి డాక్టరు దగ్గరకెళ్ళింది. డాక్టరు తారకి ప్రెగ్నెంటని నిర్ధారణ చేసి మందులు రాసిచ్చింది. తార ఆశ్చర్య పడలేదు. ఆనందమూ పొందలేదు గానీ "మూడో నెల వచ్చిందంటారా" అంది.

"లేదమ్మాయ్ – ఎడ్వాన్స్‌డ్ – అయిదు నెల్లు దాటినాయి" అంది.

"అదెలా నాకు మూడు నెలల క్రితం అబార్షనైంది.

"నో.. ఇట్స్ నాట్ కరెక్ట్" అంటూ మందుల చీటి చేతిలో పెట్టి, ఇంక వెళ్ళచ్చు అన్నట్టు నవ్వింది. స్కూటరు వెనుక కూర్చుని నెమ్మదిగా మోహన్‌తో చెప్పింది.

"పోన్లే యిప్పుడు నీకొచ్చిన కష్టమేంటి?" అన్నాడు మోహన్.

"ఏం లేదనుకోండి – అప్పుడు చూసింది డాక్టరు లలిత. ఆమె అమెరికా వెళ్ళే హడావిడిలో వున్నారు. రెండుసార్లు ట్రై చేసినా దొరకలేదు" నెమ్మదిగా అంది తార.

ఇప్పుడు నీ ప్రాబ్లమ్ ఏమిటో అర్థం కావడం లేదు అన్నాడు భుజాల మీదుగా వెనక్కి తిరిగి విసుగా–

అతనికి త్వరగా విసుగు – విసుగు పెరిగిన కొద్ది కంఠం పెద్దదవడం లక్షణాలు – వెంటనే తార సద్దుకుంది "నో ప్రాబ్లమ్" అంది.

నాలుగు రోజుల తర్వాత భారతిని తోడుగా తీసుకుని బాగా అనుభవం కల డాక్టరు మహాలక్ష్మి గారి దగ్గరకెళ్ళింది తార. వీళ్ళు వెళ్ళేసరికి ఆమె కాస్త విశ్రాంతిగానే వుంది. భారతికి ఆమె పూర్వమే తెలిసి వుండడం వల్ల చనువుగా పలకరించింది.

ఆమె తారని పరీక్ష చేసి, అయిదో నెల దాటిందనీ సెప్టెంబరు ఇరవై డెలివరీ డేట్ ఇచ్చింది. తార నెమ్మదిగా అసలు జరిగిన కథ చెప్పింది.

"ఓ అదా. ఒక్కొక్క సారలా జరుగుతుంటుంది. Implantation – అంటే Fertilised Egg గర్భసంచిలో ఒక పక్కగా ఒక ప్రదేశానికి చేరి వుండిపోతుంది. అప్పుడు కొందరికి బాగా రక్తస్రావం అవుతుంది. దాన్ని Post abortal Bleedingగా పొరబడితే యిలాంటి అనుమానం వస్తుంది. కానీ అప్పుడు పిండం ఏం కాదు క్రమంగా పిండం పెరిగి బిడ్డ పుట్టవచ్చు – అదే జరిగింది" అంది డాక్టరమ్మ. ఆ మహాలక్ష్మి గారికి వైద్యంలో ఎంత అనుభవం వుందో, ఆసక్తి చూపించిన వారికి అన్నీ విపులంగా చెప్పే అంత ఉత్సాహం, ఓర్పు కూడా వున్నాయి.

సెప్టెంబరు పది వరకు ఆఫీసుకెళ్ళిన తార పదకొండు నుంచి మెటర్నిటీ లీవ్ అప్లై చేసింది.

ప్రస్తుతం తారకి పుట్టబోయే బుజ్జి పాపాయి కోసం ఎదురు చూడ్డం తప్ప వేరే వ్యాపకం ఆలోచన లేదు.

* * * *

ఆ రోజు పాపకి బారసాల. ఇరువైపుల బంధువులతో ఇల్లంతా కలకల్లాడుతోంది. పాపకి భాగ్యశ్రీ అని పేరు పెట్టారు. అత్తగారూ, మామగారూ తన హోదాకి తగిన బట్టలు పెట్టలేదేమోనని అనుమానంతో మోహన్, తన కిచ్చిన బట్టలు రహస్యంగా చూసుకుంటున్నాడు.

అందరూ భోజనాలయి తాంబూలాలు వేసుకుని కులాసా కుబుర్లు చెప్పకుంటు కూర్చున్నారు. ఇంతలో పోస్ట్‌మెన్ వచ్చి, తార పేరున ఒక రిజిష్టర్ కవరిచ్చి వెళ్ళి పోయాడు. ఒక్క క్షణం వాతావరణం నిశ్శబ్దమైంది. ఆఫీసు నుంచి వచ్చింది ఏమై వుంటుందా అని తార తండ్రి రమేష్‌బాబు లెటర్ తీసి చదివి నిర్ఘాంత పోయాడు.

తార అయిదు నెలల క్రితం దొంగ సర్టిఫికెట్ పెట్టి, అబార్షన్ అనే వంకతో ఆరువారాలు ప్రత్యేక శలవు తీసుకుని అది పూర్తియిన అయిదు మాసాలకే మెటర్నిటి లీవు తీసుకున్నారని – ఇది డిపార్టుమెంటుని మోసం చెయ్యడం కనుక, మీ సంజాయిషీ అడుగుతూ షోకాజ్ నోటీసు అది.

ఇంటిలోని పండగ వాతావరణం గంభీరమై, విషాదంగా మారి పోయింది. అసలు జరిగిన విషయం పూర్తిగా తెలుసుకున్న రమేష్‌బాబు మహాచిరాకు పడి పోయాడు. మోహన్ అయోమయంలో పడిపోయాడు. తారకి ఒక్క క్షణం బుర్రంతా మొద్దుబారిపోయి నట్లయింది.

వెంటనే రమేష్ బాబు రంగంలోకి దిగాడు. కూతురి ఉద్యోగం నిలబడాలని కంకణం కట్టుకుని బయలుదేరాడు.

తెలియక జరిగిన పొరబాటని ఎంత చెప్పినా పై అధికారులు వినలేదు.

డాక్టరు దగ్గర మీకా విషయం బయట పడినప్పుడు అదే విషయం డిపార్టుమెంట్‌కి తెలియబరచి, మీ ప్రత్యేక సెలవును మరో లీవ్‌గా మార్పించుకోవాలి కదా – అది ఉద్యోగి కనీస బాధ్యత. ఆ బాధ్యతని విస్మరించి, సంస్థని చీట్ చేద్దామని చూసినందుకు రిమూవల్ తప్పదన్నారు.

రమేష్‌బాబు మొదట చెక్ చేసిన డాక్టర్ లలిత కోసం ప్రయత్నించాడు. ఆమె పొరబాటైందని రాసిస్తుందని ఆశించడం తెలివి తక్కువని తేలిపోయింది. ఆమె విదేశాలకి వెళ్ళి పోయే హడావిడిలోవుంది–

ఆఫీసులో కొందరు అధికారులు, సెక్షను హెడ్డులు కేసు బాగా పకడ్బందీగా కేసు ఫ్రేమ్ చేయడం వల్ల రమేష్ బాబు ఎంత ప్రయత్నించినా లొంగలేదు. తారని ఉద్యోగం లోంచి తీసేస్తూ ఆర్డరు వచ్చేసింది.

ఆ రోజు మోహన్ వచ్చి తార మీద తాడెత్తున లేచాడు.

"ఉద్యోగం చేస్తున్నామని పెద్ద ఫోజు. రూల్సు తెలీవు. రెగ్యూలేషన్సు తెలీవు. ఆడవాళ్ళ మేమైనా అంటే మాత్రం పౌరుషం పొడుచుకొస్తుంది" అంటూ ఏవేవో మాట్లాడాడు.

"నేనా విషయం ఎంతో ఆందోళన చెందాను. మీకు గుర్తుందా" అంది తార.

ఏం లాభం? వ్యంగంగా అన్నాడు మోహన్.

"నేను డాక్టరు మహాలక్ష్మి గారి దగ్గర కెళ్ళే వరకు ఊరుకోలేదు. కానీ నాకా విషయం ఆఫీసుకు తెలియపరచాలని తోచలేదు.

"అదే అడుగుతున్నాను ఆ మాత్రం తెలీదా"

"అప్పుడు నాకు తోచలేదు. నిజమే. మీరు చెప్పచ్చు కదా – మీకు రూల్సు, రెగ్యులేషన్లు బాగా తెలుసుగా" అంది.

"ఆహా... నాకింకేం పనిలేదా – ఇలాంటి చిన్న విషయం కూడా నే చెప్పాలా"

"ఏం ఇదేమంత చిన్న విషయం కాదే–, నా ఉద్యోగానికి ముప్పతెచ్చిన విషయం"–

"నాకేం తెలుసు. నువ్వేం చెప్పకున్నావో నీ ఆఫీసులో–ఏమడిగినా, నీ విషయంలో కల్పించుకున్నట్లుంటుందనీ..."

"మీకు జరిగింది జరిగినట్టు చెప్తూనే వున్నాను. మీరు నన్ను గైయిడ్ చెయ్యొచ్చు కదా! నాకు నెలలు తేడా వచ్చినప్పుడు మీకుచెప్పలేదా?"

"ఏమో! నాకేం గుర్తు, నాకు నీ ముట్టునెలలు గుర్తుపెట్టుకోవడమే తప్ప వేరే పన్లేదనుకున్నావా"

ఒక్కసారి తారలో కోపం తారస్థాయినందుకుంది. ఇంతవరకు ఆమె తన భర్తలో ఎన్నో నీచగుణాలు చూసినా, గ్రహించినా ఇంతటి నీచమైన మాటలు మాట్లాడగలడని వూహించలేదు. ఆమెలో సహనం నశించింది.

"అవును. నా ముట్టు నెలలు లెక్కపెట్టడానికి, గుర్తుపెట్టుకోడానికి మీకెక్కడ గుర్తు? నా జీతం డబ్బులు మాత్రం బాగా లెక్కలు కట్టి, జేబులో వేసుకోడానికి కుదురుతుంది గాని" అంది. తార చెంప చెళ్ళుమంది. మరో దెబ్బపడేదే–, కాని తార అతని చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుని "మరొక్క దెబ్బ నా వంటిమీద పడిందో మీ అంతు చూస్తాను' అంది కళ్ళలో నిప్పులు కురుస్తూ. ఈ గొడవకి లోపలికొచ్చిన ఆమె తండ్రి కూతుర్ని చిన్నగా మందలించి అల్లుణ్ణి అక్కడ్నించి బయటకు తీసుకెళ్ళే ప్రయత్నంలో పడ్డాడు.

మామగారు సముదాయించేసరికి మరీ రెచ్చిపోయి, జేగురించిన ముఖంతో పెద్దపెద్ద రంకెలు వేయడం మొదలుపెట్టాడు మోహన్.

కూతురి ఉద్యోగం పోయినందుకే బాధపడాలో, అల్లుడిలా అరుస్తున్నందుకు బాధపడాలో రమేష్ బాబుకి అర్థంకాలేదు.

"ఇదిగో మావయ్యగారూ! ఇప్పుడే చెప్తున్నా– నేను ఉద్యోగం చేస్తున్న అమ్మాయి కావాలని ఏరి చేసుకున్నాను. అది నా కండిషన్లలో ఒకటి. ఇప్పుడు ఉద్యోగం పోగొట్టుకుని కూర్చుంది. దానికి నా బాధ్యత లేదు. ఉద్యోగం కనుక లేకపోతే మీ అమ్మాయికీ నాకూ ఎటువంటి సంబంధం వుండదు" అంటూ ఇష్టమొచ్చినట్టు అరిచాడు.

"అదేమిటలా మాట్లాడుతావు మోహన్! సమస్యలొచ్చినప్పుడే, స్థిమితంగా ఆలోచించుకోవాలి– వాటిని పరిష్కరించుకోవాలి.. అంతేగానీ..." అతని మాట పూర్తికాకుండానే మోహన్ అందుకున్నాడు.

"అవన్నీ నా కనవసరం. ఎలా పరిష్కరించుకుంటారో ఏం చేస్తారో–, మళ్ళీ ఎలా ఉద్యోగం వేయిస్తారో నాకు తెలీదు–, ఆ ఉద్యోగం మళ్ళీ వేయించలేకపోతే మీ అమ్మాయిని మీ ఇంట్లోనే వుంచుకోండి" అన్నాడు విసురుగా.

రమేష్‌బాబుకి చర్రున కోపమొచ్చింది. అతని జీవితానుభవం అతని కోపాన్ని మింగేసింది. ఇది కూతురి ఉద్యోగ సమస్యగా కాకుండా ఆమె సంసార జీవన సమస్యగా మలుపుతిరగడం అతన్ని కంగారుపెట్టింది. తార మాత్రం స్తబ్దుగా, రాయిలా వుండిపోయింది. ఆమె మోహన్ వైపు చూసిన చూపులో ఏ భావం వుందో చెప్పడం కష్టం – అది కోపమా! అసహ్యమా! జీవిత సత్యాన్ని గ్రహించిన

(మిగతా పక్క పేజీలో)

(పక్క పేజీ తరువాయి)

ి తనమా! ఏమో!. కానీ ఆమె కళ్లు చెమ్మగిల్ల
ు. ఆమెకసలు ఏడుపు రాలేదు.

** ** **

అంతవరకు రంగురంగుల బట్టలు కట్టిన రబ్బరు
ొమ్మలాగా పెరిగిన తార ఒక్కసారి రక్తమాం
లు గల మనిషిలా, ఆలోచన గల అమ్మాయిలా,
ష్టాఇష్టాలు గల స్త్రీలా కళ్లు తెరచింది. చిన్నప్పటి
ుంచి తల్లి చెప్పినట్టుగా వినడం, తల్లి ఆలోచనలతో
డవడం మాత్రమే తెలుసు తారకి. తానుగా ఏదీ
లోచించలేదు. అలా ఆలోచించాల్సిన అవసరమూ
ేదు. కట్టూ, బొట్టూ, నగలు, ఫ్యాషను బంధు
ు, మిత్రులు అన్నీ అమ్మ చెప్పినట్టుగానే జరిగి
ేవి. చదువు- సబ్జక్టు, పరీక్షలు, మార్కులు,
స్టక్లాసులు, గోల్డుమెడల్స్, కాంపిటేటివ్ టెస్టులు,
ంటర్వ్యూలు ఇవన్నీ నాన్న చెప్పినట్టుగా జరిగిపో
యాయి.

తన సాటివారిలో తను ఎక్కువగా వుండాలని
ర్థం చేసుకుంది. ఏలోటూ లేకుండా కాన్వెంటు
దువు పూర్తిచేసింది. ఆ తర్వాత కాలేజీలో చేరే
రికి అందమైన బట్టలు, అంతస్థులు, హోదాలు
ర్థమయ్యాయి. బి.ఎ. చివరి సంవత్సరంలో వుండగా
ంట్లో పెళ్లి కబుర్లు సాగుతుండేవి. తారకవి
త్యంత సహజంగా అనిపించేవి.

"ఇదిగో ఇలా వుంటే నీకు పెళ్లి కాదు" అంటే
తల్లి- మర్నాటి నుంచి తార ఆ తప్పు దిద్దుకుని
ప్రవర్తించేది. ఎలా వుంటే తనకి పెళ్లి బాగా అవు
తుందంటే అలాగే వుండేందుకు ప్రయత్నించేది.

"ఈ రోజుల్లో చదువు ఒక్కటే వుంటే చాలదు.

వస్తుంది'' అన్న వెంటనే పట్టువదలకుండా ఉద్యోగం
సంపాదించుకుంది. జీతం బ్యాంకులో వేసుకుని
కట్నం కూడబెట్టుకుంది.

భర్త అంటే ఎత్తుగా, అందంగా- చదువు,
ఉద్యోగం, హోదా, కట్నం, కానుకలు, లాంఛనాలు
వగైరాలే ఆలోచించింది కానీ, మనిషి, అతనిలోని
భావాలు, అతని ఆలోచనా ధోరణి, సమభావం,
ప్రేమ, ఇలాంటివెప్పుడూ ఆలోచించలేదు.

'వంద రూపాయిలు పడేస్తే డాక్టరు ఏ సర్టిఫికెె
టైనా యిచ్చే ఈ రోజుల్లో ఇదేమంతకష్టం కాదని,
తార డిపార్టుమెంటును చీట్‌చేసి, ప్రత్యేక
శలవు వాడుకుంద'ని నిరూపించారు.

అవన్ని తిరగతోడించి, అందర్నీ ఒప్పించి, బతి
మాలి, పాతిక వేలు ఖర్చుచేసి, ఆరేళ్ళ సర్వీసు
పోగొట్టుకుని, ఫ్రెష్‌గా అప్పాయింట్‌మెంటు సంపా
దించేసరికి రమేష్‌బాబు లాంటి వ్యవహారం తెలిసిన

జీవన రాజకీయం

పిల్లవాడు మంచివాడు- బుద్ధిమంతుడు అని
అందరూ సర్టిఫై చేయడం వింది-

'మంచి' అంటే ఏమిటి

బుద్ధిమంతుడు అంటే ఎలా వుంటాడు అనేది
తార ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు.

తల్లిదండ్రుల ఎంపికలో మోహన్ సహజమైన,
అన్ని అర్హతలూగల యువకుడు- పెళ్లి కొడుకు-
ఇప్పుడు తారకి మొగుడు.

అసలు తారకి తనకేం కావాలో తనకే తెలీని
స్థితిలో వుంది. అదే తెలిస్తే, ఆ కావల్సిన దాని
కోసం అతని దగ్గర వెదికేది.

తారకిప్పుడే తను కోల్పోయిన వ్యక్తిత్వం అర్థమవు
తోంది. అలా అర్థమవడం మొదలుపెట్టగా, విపరీత
మైన అసంతృప్తి ఆమె మనసుని కాల్చిపారేస్తోంది.

రమేష్‌బాబు రంగప్రవేశం చేశాడు. ఆఫీసులో
కొందరు ఆడవాళ్ళ మీద కేవలం ఈర్ష్యాసూయల
కొద్దీ, ఈ కేస్ బాగా భూతద్దంలో పెట్టి చూపించి,

రోజులు-, వారాలు- నెలలు గడిచేకొద్దీ తారలో
ఆలోచన పదునైంది.

ఏడాదిలోను మోహన్ తారని చూడటానికి రెండు
మూడుసార్లు వచ్చాడు. ఇద్దరి మధ్యా పొడిపొడి
మాటలు జరిగాయి. అతను రమ్మనమని అడగ
లేదు. ఆమె వస్తానని ఆత్రం చూపించలేదు.

ఆ రోజు రమేష్‌బాబు ఆనందంతో ఆటోలోంచి
దూకినంత వేగంగా దిగి చకచకా యింట్లోకి జొర
బడ్డాడు.

"తారా! అమ్మా తారా- తల్లీ తారా" అంటూ
అతని గొంతు ఆవేశం ఆనందం కలిసి గుడిలో
గంటలా మోగింది. వైదేహిలోపల్నించి హడావిడిగా
వచ్చింది.

"వైదేహీ, మనకష్టాలు గట్టెక్కాయి. ఇదిగో తార
వుద్యోగం ఆర్డరు" అన్నాడు.

లోపలగదిలో కూర్చునేదో పుస్తకం చదువుకుం
టున్న తార పరుగున హాల్లోకి వచ్చింది.

"ఇదిగో నమ్మా- నీ ఆర్డరు"

ఆమె ఆత్రుతగా అందుకుంది- కళ్ళల్లో చిప్పున
చిమ్మిన నీటివల్ల ఏం కనిపించలేదు.

"రేపే జాయిన్ అవుదువుగానీ- రేపు మంచి
రోజు కూడా"

"అలాగే నాన్నా" అంది. ఆమె గొంతు వణికింది.
దుఃఖంతో పూడుకు పోయింది.

ఆ తల్లిదండ్రులామె బాధనర్థం చేసుకుని, నిట్టూ
ర్చారు.

::::

ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన అల్లుడికి ఎంతో మర్యాద
చేసింది అత్తగారు వైదేహి.

చెప్పాడు మామగారు రమేష్‌బాబు.

అప్పుడే వచ్చింది తార-

"తారా! ఎల్లుండి మంచిదట. అమ్మచెప్పింది.
మనింటి కెళ్దాం" అన్నాడు మోహన్.

రమేష్‌బాబు ముఖంలో ఏదో తృప్తి. వైదేహి
ముఖంలో ఒక రకమైన రిలీఫ్-,

"నేను రాను" అంది తార. ఆ కంఠంలో కోపం,
వుద్రేకం లేవు. దృఢనిశ్చయం ఖంగుమని మోగింది.

రమేష్‌బాబు, వైదేహి ఒక్క క్షణం నివ్వెరపోయి జంకారు.

మోహన్ ముఖం వివర్ణమైంది.

"అదేమిటమ్మా..." అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోయిన
తండ్రి మాటకి అడ్డొచ్చి.

"నాన్నా! అదంతే , నా వుద్యోగం నాకిప్పించి
బతుకుతెరువు నిచ్చారు. మీ రుణం జన్మలో తీర్చు
కోలేను. కానీ ఈ మొగుడితో వెళ్ళి కాపురం
చెయ్యమని మాత్రం అడక్కండి"-

"తారా..." తల్లి ఏదో అనబోయింది.

మోహన్ ఒక వెర్రినవ్వు లాంటిది నవ్వాడు.
దొంగతనం చేస్తూ పట్టుబడిన వాడు కప్పిపుచ్చుకునే
ధోరణిలా-,

"ఏదో నేను ఆవేశంలో అన్నమాటలు పట్టించు
కున్నట్లుంది.

భార్యభర్తలన్నాక...

"స్టాప్ ఇట్. ఇంకచాలు మరేం మాట్లాడకండి.
నేనీ జన్మలో మీ దగ్గరికి రాను. మీతో జీవించను."-

"ఏమనుకుంటున్నావో.."

"నేనేమనుకున్నా మీ కనవసరం- విడాకులికి
ప్రయత్నించుకోండి-, కాదంటే నేనే చేస్తాను"-

మరింత ఒక్కక్షణం కూడా అక్కడ నిలబడలేదు
తార. విసురుగా తన గదిలో వెళ్ళి తలుపేసుకుంది.

11

78B

19-2-95